A°. 1843. N°. 93.

ZONDAG DEN 19den NOVEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 17 *November* 1843.

(28938) Alzoo de Administrateuren der Plantaadje *Meerzorg*, gelegen aan de rivier *Suriname*, zich aan het Gouvernement hebben geadresseerd, met verzoek om de Slavin *Anaatje* en haar Kind *Pietje* van den naam van hetzelve Effect af- op dien van J. G. BALFOUR VAN BURLEIGH, voor den Vrijdom, te doen overschrijven.

Zoo worden de genen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie te hebben, in de gelegenheid gesteld, om uiterlijk binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentien aanteekening ter Gouvernements Secretarij te doen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 18 *November* 1843.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste hebben geadresseerd, *om Brieven van Manumissie* voor Slaven, als:

1. C. L. G. VAN AMSON, als straatvoogd over en voor den Slaaf *Abraham*, toebehoorende aan den Boedel van wijlen F. JONES.
2. JAN DEL PRADO voor de minderjarigen: MARTINUS HENRY en HENDRINA SOPHIA van DEL PRADO, voor de Slavin *Europa*; hen in eigendom toebehoorende.

Zoo worden al de genen opgeroepen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie te hebben, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 18 *November* 1843.

(28882) Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen vertrek uit deze Kolonie van JOSEPH NUNES.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Militair Bureau.

Den 18 *November* 1843.

Door den Gouverneur Generaal is bij Order van heden No. 257 | 26 tot *Tweede Luitenant* bij de Schutterij van *Paramaribo*, benoemd en aangesteld: De Adjudant Onder-Officier bij dezelve Schutterij W. BRANDT FLU.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 14den dezer, de Fransche Oorlog Schooner LA COLOMBE, gevoerd door den Luitenant ter Zee 1ste klasse COURNET, van Cayenne, hebbende 3 dagen reis.

Den 17den dezer, het Schip de Zwaan, Kapt. C. J. van Driesten, van Amsterdam, hebbende 53 dagen reis.

Publieke Veilingen.

Ter Kastelenije van het Geregtshof,
VRIJDAG, 17 November 1843.

De Koffij-Plantaadje Schaapstede, cum annexis, gelegen aan de rivier beneden Commewijne ter linkerhand in het opvaren, tusschen de Plant. de Goede Vriendschap en Rhijnberk; aankomende den boedel wijlen A. E. SALOMONS. — ƒ 11,600. JOHN en THOMAS HOLLIDAY.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN.

Onder de veelvuldige vraagstukken, tot welke de tegenwoordige woelingen aanleiding geven, is ook sedert eenigen tijd dat, van te weten, in hoe verre de bisschoppen in de drie rijken de geheime genootschappen en onder deze wel bijzonder dat van het vrijmetselaarschap, goed of wel afkeuren. Door sommigen werd beweerd, dat zij zich nimmer tegen dezelve hadden verklaard, en sommigen gingen zelfs zoo verre, van te beweren, dat de Iersche bisschoppen van derzelver goedkeuring van het vrijmetselaarschap hadden doen blijken. De aartsbisschop van Tuam heeft vermeend zulks plegtig en openlijk te moeten loochenen in eenen brief, die door onderscheiden bladen opgenomen is geworden. De bisschop zegt te dier gelegenheid, dat zij, die zich hieromtrent op de goedkeuring van derzelver geestelijke overheden beroepen, zich daarmede, beide aan laster en aan ongehoorzaamheid schuldig maken. Hem is, zegt hij, niet een enkel priester bekend, door wien die maatschappijen zouden worden goedgekeurd, en zoo veel hem bekend is, hebben zij bij zijne ambtgenooten in de bisschoppelijke waardigheid, nimmer anders dan afkeuring ontmoet.

Onder de Londensche bladen is er geen hetwelk het vrijmetselaarschap meer vijandig schijnt te wezen, dan het blad *the Tablet* en zijn gevoelen omtrent die maatschappij voor deszelfs eigen rekening latende, is het louter om de, tot de geschiedenis behoorende bijzonderheden, die men daarin ontmoet, datwij hier de letterlijke vertaling van een van deszelfs artikelen laten volgen.

»Het is ons een genoegen te kunnen melden, dat een doorluchtig prelaat van de Iersche Kerk, zich openlijk tegen het antichristelijken anti-maatschappelijk genootschap van de vrijmetselaars, heeft verklaard. Zijne genade betuigt op de stelligste wijze dat de verzekering, volgens welke de Iersche bisschoppen en pristers de Loges zouden goedkeuren, een schandelijke laster is. De Loges, zegt de prelaat, die onder de Iersche katholijken bestaan, handhaven zich in weerwil van de afkeuring en minachting van de geestelijkheid.

»Hetzelfde kan ook van de Engelsche Roomsche geestelijkheid worden gezegd. Wij dragen kennis dat de Apostolische Vicarissen eenigen tijd geleden rondgaande brieven aan hunne geestelijkheid hebben toegezonden, met dringende aanbeveling aan, alle biobtvaders, om aan derzelver biechtelingen te herinneren, dat zij, door voort te gaan met tot de Loge te behooren, zich de absolutie onwaardig maken. Mogten er in dit land zijn, die in weerwil van de vermaningen en van de verachting der geestelijkheid, het vrijmetselaarschap niet willen verlaten, zoo zouden wij niet anders kunnen, dan hen opregtelijk te beklagen.

»Er is dikwijls gezegd, dat het vrijmetselaarschap niet anders is afgekeurd geworden, dan op het vaste land, eene geheel andere zaak zijnde, niet onder de afkeuring der kerk begrepen zijn. Voor een oogenblik aan de verdedigers der loges het regt toekennende, om de voorschriften en verbodwetten der kerk, eigenmagtig, en welligt zonder onderzoek, uit te leggen; zoo moet het ons voldoende zijn hun aan te toonen, dat zij onder den indruk van eene dwaling omtrent de daadzaak verkeeren. Het vrijmetselaarschap in Engeland en dat op het vaste land zijn een. De vreemde loges staan voor de Engelsche Broeders open. De herkenningswoorden en teekenen zijn dezelfde bij de eene en bij de andere. Het is bekend, dat eene der zaken, op welke de vrijmetselaars zich het meest beroemen, hierin bestaat, dat zij, naar welk land zij zich ook begeven, verzekerd zijn bij hunne broeders hulp en bescherming te zullen vinden, al ware de oorlog ook tusschen derzelver betrekkelijke landen verklaard. De banden van het Koningschap moeten voor die van de loge verbroken zijn.

»Men heeft, en met grond, gezegd, dat de overwinning door onzen landgenoot Sir Charles Napier op de vloot van Don Miguel behaald, veel duurder gekocht zou zijn geweest, zoo men niet zijne toevlugt tot een vrijmetselaars verraad genomen had. Het is eene bewezene waarheid dat Don Pedro bij de Portugesche vrijmetselaars aangebeden was. Nu had er eenige dagen voor het gevecht, terwijl de vloot nog in de haven lag, eene verandering in het personeel van het ministerie plaats gehad, en het portefeuille van marine of dat van oorlog (wij durven niet zeggen welk van beide), was overgegaan in handen van iemand, die bij al zijne verdienste, hoe groot dezelve ook mogten zijn, ook nog die voegde, van een ijverig vrijmetselaar te wezen.

»Eene der eerste daden zijner administratie was, van den kapitein en den eersten luitenant van het kommanderend schip in hechtenis te doen nemen, en de hiertoe uitgevaardigde bevelen, werden met zulk eenen spoed volbragt, dat de vloot onder zeil heeft moeten gaan, zonder dat die beide officieren vervangen waren. Door dezen kunstgreep verviel het kommando over het schip in handen van den tweeden luitenant, die zelf een getrouw vrijmetselaar was. Er werd niet de minste reden gegeven tot regtvaardiging van het arresteren der beide officieren, wier gedrag steeds lofwaardig was geweest; men gaf er evenmin eenige voor hunne weder in vrijheid stelling, die eenige dagen later volgde. De vloot had naauwelijks de haven verlaten of zij werd aangevallen en door den Admiraal Napier genomen, zonder dat hij eenige ander vuur had door te staan, dan eenige lagen, hem door sommigen der kleinste schepen toegezonden, en zonder dat, tot zijne groote verwondering, van het schip, waarop de vrijmetselaar kommandeerde, een enkel kanonschot was gelost geworden.

»Het is eenen uitgemaakte zaak, dat de zoo wonderbaarlijke en zoo gemakkelijke overwinningen, welke de Jacobijnsche troepen in de Fransche omwentelings-oorlogen

behaald hebben, grootendeels aan het vrijmetselaarsschap te danken zijn geweest. De vestingen, waarvan de kommandanten vrijmetselaars waren, moesten noodwendig in handen der opeischers vallen. Condorcet die tot de Loge behoorde, verklaarde, dat de Fransche omwenteling het doel was, waarnaar al de pogingen der vrijmetselarij, sedert een reeks van jaren gestreefd hadden gehad; en evenwel beweerden de Loges in Frankrijk, even als overal elders, dat zij zich noch met de godsdienst, noch met de staatkunde inlieten.

»Het vrijmetselaarschap is afgekeurd geworden door de kerk en ook door de wereldlijke magten, om het even welke derzelver vormen en geloofs-stellingen mogten zijn, Roomsch-Katholijk, Protestantsch, onbepaald of democratisch. Een ieder weet, dat het uitvoerend gezag in de Vereenigde Staten zich genoodzaakt heeft gezien, de Loges af te schaffen, ten einde paal en perk aan derzelver anti-maatschappelijke knuiperijen te stellen. Het zij ons voldoende eene enkele daadzaak, tot regtvaardiging van dezen maatregel aan te halen. Er was een verschrikkelijke moord gepleegd door iemand, die bij de politie als den dader bekend was. Zijne arrestatie scheen onvermijdelijk en evenwel ontkwam hij. De ellendeling was vrijmetselaar, zijn broeders maakten het zich ten pligt, hem van de nasporingen der politie te onttrekken, gaven hem niet uit handen, dan om hem aan de zorgen van eene andere Loge te betrouwen, deze volgde de haar gedane aanbeveling en zoo is het dien misdadiger gelukt, van Loge tot Loge de grenzen te bereiken en zich aan het geregt van zijn land te onttrekken.

»Zijn deze maatschappijen in staat, wezenlijke voordeelen te bieden, waarom verbergen zij dan haar licht onder den domper? Eene opregte, godvruchtige instelling behoeft geene eeden, geene geheimen, geene teekenen, geene herkenningswoorden. De onopregte, onchristelijke zijn de eenige, die hare toevlugt hiertoe behoeven te nemen. In alle geval zijn het geheime genootschappen; de geheime genootschappen zijn verboden; hoe, dan, is het mogelijk, dat Katholijken er aan denken, om er deel aan te nemen." (*Amst. Ct.*)

DUITSCHE POST.

KONSTANTINOPEL, *8 Augustus.*

(Uit de Duitsche Allg. Zeitung). Brieven uit Mosul tot den 20sten Julij melden, dat Mohammed Pacha, de gouverneur van Mossoel, eenen oorlog tegen de Chaldaeïsche christenen (de Nestorianen) ondernomen heeft, met het oogmerk om hen of te onderwerpen, of geheel uit te roeijen. De gebergten bij Mossul, bekend onder den naam van de Chaldaeën of Nestorianen, worden geheel en al door Caldaeïsche cristenen, ongeveer honderd duizend in getal, bewoond, welke lieden door hunnen eigen patriarch bestuurd, al het overigens volkomen vrij en onafhankelijk leven. Bij afwisseling nu eens tegen de Kurden, dan weder tegen de Turken vechtende, wisten zij zich tot heden toe aan de heerschappij zoo wel der eenen als der anderen te onttrekken. Nu heeft Mohammed Pacha onlangs van hen gevorderd, dat zij hem schatting betalen zouden. Toen zij dit trotschelijk weigerden, sloot de Pacha met twee hoofden der Kurden, Narrulach-Bey en Bederchan-Bey een verbond, drong met een vereenigd korps Turksche en Kurdische troepen het gebergte in en begon eenen oorlog van verdelging. Hoezeer de Chaldaeërs zich dapperlijk weerden, is het hem echter gelukt het district Dis geheel en al te ontvolken. In Brieven uit Erzerum wordt geschreven, dat het geschil over de keus van eenen Armenischen Patriarch, die zijnen zetel in de provincie Erivan heeft, te Etschmiadzin (eene thans op Russisch gebied gelegene plaats) eindelijk volbragt is. Gelijk men weet, hadden de Armeniërs eenen zekeren Narses, die vroeger bisschop te Tiflis, doch door de Russen naar Bessarabie verbannen was en die een zeer verlicht man vol veerkracht is, tot patriarch verkozen; doch Rusland weigerde hem als zoodanig te bekrachtigen en benoemde in zijne plaats eenen bisschop van jeruzalem. De Armeniërs van hunnen kant wilden dezen niet tot Patriarch aannemen, en verklaarden dat, zoo men hun den door de natie verkozen Narses niet geven wilden, zij dan den zetel van het patriarchaat in eene Turksche stad van armenië vestigen, Narses andermaal tot Patriarch kiezen en de Porte verzoeken zouden, hem te bekrachtigen. Op deze nadrukkelijke verklaring der Armenische natie is, nu kort geleden, de bekrachtiging der op bisschop Narses gevallen keus, uit Petersburg te Etschmiadzin aangekomen. — Uit Albanie schrijft men, dat de Albanezen bij Uskup eenen koerier, die met depeches voor Mustafa Pacha den algemeenen landvoogd van Rumelie, naar Monastir op weg was onderschept, hem zijne depeches ontnomen en hem zelven aan eenen boom opgehangen hebben. Hoezeer de Albanezen nog altijd onder de wapenen staan, zijn er overigens geene verdere wanorden voorgevallen. Gevechten tusschen hen en de Turksche troepen hebben er tot nog toe in het geheel niet plaats gehad.

— Uit Kertch schrijft men het volgende:

Onder de schepen, die in den loop van dit jaar onze haven hebben aangedaan, zijn er twee die bijzonder de opmerking getrokken hebben; het eene is een Russisch driemast schip geheel van ijzer, tot dus verre het eenige in Rusland aldus gebouwde schip; het andere is eene Fransche korvet, die in 1719 gebouwd en die alzoo 124 jaren oud is. Dit schip is de *Indus* gevoerd door Kapt. Fary. Het hout van het onder water liggend gedeelte van dit schip is zoo hard; dat het onmogelijk is er een spijker in te drijven, en het niet dan door branding te doorboren is.

Uit Dresden leest men het volgende:

Al wie immer de stad Praag bezocht heeft, herinnert zich de overheerlijke hostie-schaal van de kerk van Lorette, waaraan men, volgens opgave van den Capucijner, die aldaar de functiën van Cicerone waarneemt, niet minder dan 6000 juweelen telt.

Twee spitsboeven uit Dresden hebben het plan gesmeed gehad, er zich meester van te maken. In een deftig rijtuig rijden zij naar de kerk, waar zij zich de schaal doen wijzen; maar een derde medepligtige, die de rol van bediende speelt, houdt de wacht aan de deur.

Onverhoeds springt een der beide voorgenoemde heeren op den 78 jarigen Capucijn toe en werpt hem onder zijne vuistslagen op den grond; de ander werpt zich met den ponjaard in de hand op den koster, die kwam toeschieten. In de biechtstoeltjes bevonden zich evenwel, gelukkig, eenige boetelingen, die door de bezoekers niet waren opgemerkt geworden, deze snellen de beide aangerande geestelijken ter hulp, overvallen en vermeesteren de roovers; de derde, die de wacht hield aan de deur, was de eenige die het met der vlugt ontkwam. Bij het overbrengen naar de gevangenis heeft de militaire magt alle moeite gehad, om de heiligschenners voor de woede van het graauw te beveiligen. De wonden der geestelijken zijn gelukkig niet gevaarlijk

ADVERTISSEMENTEN.

TRANSPORTEN.

(28161) Den 14den November 1843. Exploicteur aan J. DE RANDAMIE, van ½ in het Huis en Erf, aan de *Hooge Straat*, N. W. La. E. No. 315 en O. W. La. D. No. 780.

Idem. Dezelve aan denzelve, van ⅓ in het Huis en Erf, aan de *Steenbakkersgracht*, N. W. La. E. No. 77. en O. W. La. D No. 628.

Den 15den. J. A. ZEEMAN JPZn. qq. Boedel MARIETJE van ZEEMAN, ab-*in testato* Erfgename van LENA van JONG, aan J. C. DE GRAAFF voor hare Minderjarige Dochter M. L. DE GRAAFF, van het bloot Erf, aan de *Nieuwe Dominé Straat*, O. W. La. D. No. 86 en N. W. La. F. No. 145.

Den 17den. J. FROUIN, A. A. GEHRELS en C VAN GLAANEN WEIJGEL qq. C. M. FRAISSINET en H. J. VAN BAAK, voor hunne Firma FRAISSINET en VAN BAAK, aan D. BENJAMINS, W. BENJAMINS S. M. BROMET en M. L. BARNET, ieder voor ¼ aandeel van de Plantaadje *der Tombesburg* c. a., aan de rivier *Commewijne.*

Den 18den. WM. RAE MACDONALD aan J. H. REIJEG aan ¾ van den Houtgrond *de vier Hendrikken* c. a. aan de rivier boven *Saramacca.*

Paramaribo, den 18 November 1843.

De Griffier van het Geregtshof
te *Suriname*,
A. VAN MEERTEN.

(28863) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname, belast met de vervolging der nalatige Belastingschuldigen*, zal op Vrijdag den 24sten November 1843 des voormiddags om *half negen* ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Den Slaaf *Fabricius*, bekend staande ten name van den minderjarige G. P. J. WIJNBERGEN.

Den Slaaf *Johannis*, bekend staande ten namen van de minderjarigen J. J. A. en J. R. M. van LOBBRECHT.

De Slaven met namen: *Ferdinand, Princes, Alida, Johanna, Sophietje, Willem, Christiaan* en *Abraham*, aankomende H. N. LEVIJ en nom. uxoris.

Paramaribo, den 18 November 1843.

T. M. SCHOTBORGH.

(28861) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 24sten November 1843, des voormiddags om *half negen* ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven met namen: *Henriette, Trui, Angelica, Figaro, Primo, Juliana, Bebe, Sina, Prisatie, Pardieu, Driessie, Fredrik Johannis, Geluk, Weldeman, Clariana, Basta, Maatje, Martha, Doris, Frans, Overwinning, Jan, Jonker, Kwakoe, Klaas, Azor, Matthijs, Willem, Jacob, Jan, Rudolf, Jonas, Charles, Tostoeba, Louisa, Proserphina, Kaatje, Wilhelmina, Saraatje, Primo, Dientje, Julia* en *Josephina*; aankomende de Erven J. J. F. DE FRIDERICI Jr.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Knuffels Gracht*, La. A. No. 256; aankomende S. H. BRANDON.

Paramaribo, den 18 November 1843.

T. M. SCHOTBORGH.

☞ GODSDIENSTOEFENING bij de *Evangelisch Luthersche Gemeente* op HEDEN, des morgens om *half negen* ure, in derzelver Kerk Gebouw.

Paramaribo, den 19 November 1843.

(27704) *SEQUESTERS* in de Plantaadje *Pieterszorg*, bieden bij inschrijving te koop aan:

Vijftig vaten SUIKER.

De inschrijvings-billetten zullen aangenomen worden tot Dingsdag den 21sten dezer, des morgens ten negen ure, ter Griffie van het geregtshof, alwaar het monster te bezigtigen is en alsdan worden geopend ten overstaan van Heeren Gecommitteerden uit den Hove.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de Suiker voor rekening en risico van den Kooper binnen veertien dagen moeten worden afgehaald.

Paramaribo, den 14 November 1843.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT